

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/226/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615208598
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Semanová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615208598.4

Rozhodnutie

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudca JUDr. Stanislava Semanová, v právnej veci žalobcu: R. B., I.. XX.X.XXXX, Z. W., T. XXX/XX, právne zastúpenom JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom so sídlom, v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7 proti žalovanej: Y. V., I.. XX.X.XXXX, Z. K. XX, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Tomčovčík, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Nerudova 14, o vrátenie daru takto

rozhodol:

Návrh z a m i e t a.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania pozostávajúce zo z trov právneho zastúpenia vo výške 467,99 Eur, ktoré zaplatí právnomu zástupcovi žalovanej v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 6.5.2015 domáhal od žalovanej vrátenia daru - vydania nehnuteľností zapísaných na liste vlastníctva č. 382 katastrálneho územia W. a to rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele registra C č. 580/8, parcely registra C č. 580/8 zastavané plochy a nádvoria o výmere 275 m², parcely registra c č. 580/49 záhrady o výmere 490 m² a to v podiele 1/4. V návrhu uviedol, že žalovaná sa k nemu a členom jeho rodiny správala tak, že tým hrubo porušovala dobré mravy. Opakovane nadávala jemu, ale aj jeho matke. Nenapádala ju len verbálne, kedy jej vulgárnym spôsobom nadávala, ale aj fyzicky a to bez akéhokoľvek dôvodu tak, že matka musela byť ošetrovaná a liečená. Následkom verbálnych a fyzických útokov má matka doposiaľ psychické problémy. Matka sa mu nezdôverila o týchto útokoch hneď, ale až následne. Žalovaná verbálne a fyzicky, bez akejkoľvek príčiny, napadala aj jeho sestru, ktorá má ľahkú mentálnu retardáciu. Sestra sa vzhľadom k tomu nevedela brániť týmto útokom. Žalovaná doslova zneužívala jej zdravotný stav, o čom sa dozvedel od sestry, až keď nastali problémy v manželstve so žalovanou. Aj keď žalovaná dlhšiu dobu napadala aj jeho, až po informáciách od matky a sestry nezvládol situáciu a počas obrany proti fyzickému násiliu použil tiež fyzické násilie. Po tomto sa žalovaná z ich spoločnej domácnosti odsťahovala. Žalovanú vyzval na vrátenie daru listom zo dňa 29.4.2015, na ktorý žalovaná nereagovala.

Žalobca na pojednávaní uviedol, že asi štyri roky po uzavretí manželstva žalovanej začalo vadiť, že nemá nič, že síce bývajú spolu, ale je vlastne bezdomovkyňou. Žalovanú mal rád a záležalo mu na ich vzťahu. Preto sa rozhodol darovať žalovanej podiel v nehnuteľnosti, v ktorej spoločne bývali. Postupom času sa vzťahy medzi ním a žalovanou zhoršili a to kvôli jej matke. Keďže to psychicky nezvládol požiadal ju, aby sa nemiešala do ich vzťahu. Žalovaná potom začala verbálne aj fyzicky útočiť na jeho matku a sestru. Dozvedel sa o tom až neskôr, pretože v tom čase bol často pracovne mimo domova. Došlo k tomu tak, že keď sa vrátil domov z práce, mama bola celá „zmodrená“ a povedala mu, že ju zbilá nevesta a tiež jej vulgárne nadávala. Na jeho naliehanie mama šla na lekárske ošetrovanie. Chcel, aby šla aj na políciu, čo však odmietla kvôli vnučke. Následne sa stalo, že vybuchol aj on, opil sa a zbil žalovanú, po čom si žalovaná zbalila svoje veci a odišla z domu. Aj naďalej však chodila za matkou a za sestrou a útočila na

nich. V dôsledku správania sa žalovanej mama a sestra trpeli aj psychicky, mali z nej strach, zamykali sa v izbe a báli sa ísť aj na WC pokiaľ nebol doma. Do domu chodievala žalovaná približne 2 krát do mesiaca pre svoje veci, pričom verbálne aj fyzicky útočila na mamu aj sestru a z toho dôvodu následne koncom roka 2011 vymenil zámky na dome. Odvtedy žalovaná už v dome nebola. V roku 2012 podala žalovaná návrh na rozvod manželstva a vtedy bola v dome ešte raz, kedy si odniesla svoje posledné veci. Vtedy bol doma a teda už na matku neútočila. Ústne žiadal žalovanú o vrátenie daru už v priebehu ich rozvodového konania a žalovaná najprv s týmto súhlasila. Keďže sa nič nedialo, vyzval ju aj písomne.

Žalovaná na pojednávaní uviedla, že jej manželstvo so žalobcom od začiatku nebolo dobré. Po svadbe sa nasťahovala k nemu do jeho rodičovského domu. Chcela, aby mali samostatné bývanie, avšak žalobca z tohto domu nechcel odsťahovať. Po svadbe začali opravovať poschodie domu. Vzťahy medzi ňou a matkou žalobcu boli spočiatku dobré. Bývalá svokra si však rada vypila. Po narodení detí jej žalobca nepomáhal, utekal k svojej mame. Tá sa jej následne „chichúňala“, začala jej aj vulgárne nadávať, voči čomu sa bránila, avšak len verbálne. Fyzicky svokru nikdy nenapadla. Už v roku 2010 boli medzi ňou a žalobcom konflikty, kedy už v tomto roku ju žalobca fyzicky napadol, po čom bola aj na lekárskom vyšetrení. V januári 2011 sa vrátila k žalobcovi aj s deťmi. Konflikty medzi nimi však pretrvávali, trpela depresiami a preto 1.4.2011 sa natrvalo z domu odsťahovala. Následne bola v dome asi 2 krát, kedy si vzala svoje osobné veci. S matkou ani so sestrou žalobcu sa nestretla, boli zatvorené v izbe. Naposledy bola v dome asi v auguste 2012 za prítomnosti žalobcu, kedy si vzala posledné veci a ani vtedy sa s matkou a sestrou žalobcu nestretla. S matkou a sestrou žalobcu bola naposledy v osobnom kontakte v apríli 2011. Písomná výzva na vrátenie daru jej bola prvýkrát doručená až v apríli 2015. Dovtedy ju žalobca nevyzýval na vrátenie daru písomne ani ústne. Ďalej uviedla, že k uzavretiu darovacej zmluvy došlo hlavne kvôli sestre žalobcu. Vzhľadom na jej zdravotné problémy musela byť spoluvlastníčkou nehnuteľností kvôli sociálnym príspevkom a až vtedy sa žalobca sám rozhodol, že určitý podiel daruje aj jej.

Súd vykonal vo veci dokazovanie, vypočul účastníkov konania, svedkov, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to darovacou zmluvou, výpisom z listu vlastníctva, lekárskymi správami, výzvou na vrátenie daru, fotografiami, obsahom spisov tunajšieho súdu sp. zn. 13C/119/2014, sp. zn. 7P/136/2012, sp. zn. 15P/198/2011, sp. zn. 15P/256/2014 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 16.4.2005. Od uzavretia manželstva žili spoločne v rodinnom dome patriacom do výlučného vlastníctva žalobcu. Okrem nich a ich maloletých detí pochádzajúcich z ich manželstva v rodinnom dome bývala aj matka a sestra žalobcu, ktoré obývali prízemie domu a účastníci s ich deťmi jeho poschodie. Podľa vyjadrení oboch účastníkov, títo za trvania manželstva začali rekonštruovať časť rodinného domu, ktorú obývali.

Dňa 28.11.2007 bola uzatvorená formou notárskej zápisnice darovacia zmluva, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. 382 katastrálne územie Margecany a to rodinný dom súpisné číslo 435 s príslušenstvom postavený na parcele č. 580/8 a pozemky - parcela č. 580/8 zastavené plochy a nádvoria o výmere 275 m², parcela č. 580/49 záhrady o výmere 490 m². Výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností bol žalobca, ktorý ako darca uzavrel uvedenú zmluvu s obdarovanými žalovanou v tomto konaní a F. B. - sestrou žalobcu. Obom obdarovaným žalobca zmluvou daroval každej podiel v uvedených nehnuteľnostiach v 1/4 v pomere k celku. Podľa článku 6/ zmluvy sa sestra žalobcu F. B. vzdala nároku na vyplatenie náhrady za dedičský podiel vo výške 200 000,- Sk, ktorú jej na základe Osvedčenia o dedičstve č.k. 7D/41/2003 zo dňa 18.9.2003 bol žalobca povinný vyplatiť.

Obaja účastníci konania potvrdili, že k darovaniu uvedeného podielu žalovanej došlo z vlastného podnetu a rozhodnutia žalobcu. Podľa vyjadrenia žalovanej však hlavným cieľom žalobcu bolo darovať spoluvlastnícky podiel jeho sestre. Listom zo dňa 28.4.2015 vyzval žalobca žalovanú na vrátenie daru z dôvodu jej správania k nemu, k jeho matke a sestre, ktoré opakovane fyzicky napadala a vulgárne im nadávala. Na výzvu reagovala žalovaná listom zo dňa 13.5.2015, v ktorom uviedla, že nie je si vedomá opakovaných výziev na vrátenie daru.

Dôvodom, pre ktorý sa žalobca domáha vrátenia daru je teda správanie sa žalovanej k jeho blízkym príbuzným, ktoré žalovaná mala verbálne, ale aj fyzicky napadať potom, čo medzi účastníkmi konania začalo dochádzať ku konfliktom. Žalovaná fyzické útoky na príbuzných žalobcu poprela. Uviedla, že naopak ona bola fyzicky napadnutá žalobcom.

Podľa lekárskeho potvrdenia a správy predloženej žalovanou, žalovaná bola dňa 29.5.2010 napadnutá manželom a boli u nej zistené pomliaždeniny a modriny hlavy v sánkovej oblasti vľavo, v oblasti nosa, pravého predlaktia a v oblasti priehlavku pravej nohy. Podľa lekárskej správy z 21.7.2011 žalovaná mala byť v marci pri hádke s manželom napadnutá, mala poranený prst na ruke s podliatinou a opuchom.

Sestra žalobcu F. B. vo svedeckej výpovedi potvrdila, že žalovaná ju týrала, ťahala za vlasy, nadávala jej. K uvedenému malo dôjsť v roku 2013, kedy žalovaná si bola pre svoje veci u nich v rodinnom dome. Bolo to koncom mája a začiatkom júna 2013. Potom bola u nich v auguste 2013, kedy znovu vulgárne nadávala a koncom roka 2013, kedy nadávala a kopala do dverí. Do domu žalovanú pustila jej mamka, aj keď sa žalovanej bála. Žalovanej povedala, že ešte raz a dostane, a že jej už neotvorí dvere. Povedala jej to 4 krát, teda vždy keď k nim žalovaná prišla. Jej matku žalovaná fyzicky napadla tak, že mala až modriny, čo sa stalo ešte vtedy, keď žalovaná s nimi bývala.

Matka žalobcu F. B. vypovedala, že po troch rokoch čo účastníci žili spolu ju žalovaná začala biť. Žalovaná ju bila, kopala, chrbát mala poškrábaný. Bola aj na lekárskom vyšetrení, na polícii nebola kvôli vnučke t.j. dcére účastníkov konania. Bolo to prvýkrát čo ju žalovaná zbila a v takomto rozsahu sa to už nezapakovalo. Nespomenula si, kedy sa žalovaná odsťahovala z domu, ani v ktorom roku boli účastníci rozvedení. Potom, čo sa žalovaná odsťahovala, bola si u nich pre svoje veci a to asi 3 krát v roku 2013. Predtým nebývala s nimi v domácnosti asi mesiac, dva. Keď prišla k nim zazvonila a ona jej odomkla, lebo si prišla pre veci pre deti. Dcéra bola zamknutá v spálni, lebo sa bála žalovanej. Synovi o tom, že si žalovaná bola pre svoje veci a útočila na nich, bála povedať.

Zo žalobcom predloženej lekárskej správy bolo zistené, že F. B. bola dňa 5.1.2011 na lekárskom vyšetrení, kde uviedla, že predchádzajúci deň bola napadnutá fyzicky nevestou, bola kopnutá do brucha, pästami bitá po hlave, chrbte a škrabaná na tvári a chrbte. Lekárom bola odoslaná na chirurgické a neurochirurgické vyšetrenia. Z lekárskej správy a posudku týkajúcich sa F. B. bolo zistené, že menovaná je sledovaná od detstva pre mentálnu retardáciu, podľa posudku (ktorý nie je datovaný) v poslednej dobe je liečená psychiatrom pre emočnú labilitu pri konfliktom rodinnom prostredí. Žalobca predložil súdu aj farebné fotografie, na ktorých na tele vypočutej svedkyne Anny Petríkovej sú zreteľné zranenia v oblasti brucha, škrabance na chrbte a nose.

Súdom boli vypočutí svedkovia W. G., W. Q., B. Z., R.. V. I., navrhnutí žalobcom, ktorí boli v lete 2013 u žalobcu na oslave, kde matka a sestra žalobcu sa im sťažovali na správanie sa žalovanej. Podľa svedkov, matka žalobcu mala im rozprávať o tom, že žalovaná ju napadá, hovorila o nadávaní, ale aj fyzickom napadnutí. Rozprávala o tom v neprítomnosti žalobcu, chcela sa posťažovať, pričom sa aj rozplakala. Vypočutí svedkovia uviedli, že k incidentom, ktoré im matka žalobcu popisovala podľa nej malo dôjsť v roku 2013, niekedy v mesiacoch máj, jún.

Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 15P/198/2011-27 zo dňa 6.12.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.12.2011 bolo rozhodnuté o úprave rodičovských práv a povinností k maloletým deťom účastníkov. Súd rozhodoval na návrh žalovanej v tomto konaní podaný dňa 25.7.2011.

Dňa 17.4.2012 podala žalovaná na tunajšom súde návrh na rozvod manželstva účastníkov, v ktorom uviedla, že zo spoločnej domácnosti so žalobcom odišla spolu s deťmi 1.4.2011. Žalobca súhlasil s rozvodom ich manželstva a potvrdil, že od apríla 2011 nežijú spolu a ani sa nestretávajú. Rozsudkom sp. zn. 7C/136/2012-33 zo dňa 25.6.2012 bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené, v tejto časti rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 9.8.2012. Na pojednávaní konanom dňa 20.5.2013, kedy súd rozhodoval o úprave styku otca s maloletými deťmi, bola vypočutá F. B., ktorá uviedla, že v čase keď účastníci spolu bývali ju nevesta (žalovaná v tomto konaní) štyrikrát fyzicky napadla.

Tunajším súdom je vedené konanie pod sp. zn. 15P/256/2014, ktoré je vedené na návrh žalobcu v tomto konaní o zmenu výchovného prostredia u maloletých detí pochádzajúcich z manželstva účastníkov konania. Konanie doposiaľ nie je právoplatne ukončené. Žalobca poukázal na znalecký posudok č. 66/2015, ktorý bol vyhotovený súdom ustanovenou znalkyňou PhDr. Karin Štíffelovou, znalkyňou z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých. V záveroch znaleckého posudku znalkyňa uviedla, že u matky (žalovanej v tomto konaní) bol zistený sklon k agresívnemu správaniu.

Obe deti účastníkov konania sa mali u znalkyne vyjadriť, že matkino agresívne správanie voči ním v poslednej dobe ustupuje.

Pod sp. zn. 13C/119/2014 je tunajším súdom vedené konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaným na liste vlastníctva Č.. XXX katastrálne územie W.. Konanie je vedené na návrh žalovanej v tomto konaní podaný dňa 11.8.2014, žalobcovi v tomto konaní bol návrh doručený dňa 20.4.2015. Uznesením zo dňa 8.7.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 1.8.2015, bolo toto konanie na návrh žalobcu v tomto konaní podaný dňa 5.5.2015, prerušené do právoplatného ukončenia tejto veci.

Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo k členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Z citovaného ustanovenia § 630 Občianskeho zákonníka vyplýva, že darcovi nevzniká právo domáhať sa vrátenia daru pri akomkoľvek nevhodnom správaní sa obdarovaného alebo jeho nevďačnosti. Predpokladom úspešného uplatnenia tohto práva je:

- a) jednostranný právny úkon darcu adresovaného obdarovanému, a
- b) hrubé porušenie dobrých mravov správaním sa obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny.

Občiansky zákonník neustanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru ani jej obsah. Výzva na vrátenie daru je jednostranný právny úkon, ktorého obsahom je vôľa darcu smerujúca k tomu, aby obdarovaný darovanú vec vrátil. V danej veci zo strany žalobcu bolo preukázané, že najneskôr dňa 28.4.2015 vyzval žalovanú na vrátenie daru z dôvodu jej správania sa k nemu, k jeho matke a sestre.

Dobré mravy nie sú zákonom definované. Ich obsah spočíva vo všeobecne platných pravidlách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Za konanie proti dobrým mravom treba považovať také konanie, ktoré síce priamo neodporuje zákonu, ani ho neobchádza, ale ktoré poškodzuje záujmy tretích osôb a medzi slušnými občanmi sa považuje za neprípustné. Dôvodom vrátenia daru nie je akékoľvek nevhodné správanie obdarovaného alebo len jeho samotná nevďačnosť. Musí byť také správanie sa obdarovaného, ktoré s prihliadnutím na všetky okolnosti posudzovanej veci možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov je ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie alebo aj neposkytnutie potrebnej pomoci darcovi alebo iným osobám, ktorá povinnosť vyplýva z právnych noriem alebo zo zmluvného vzťahu.

Žalobca sa v tomto konaní domáhal vrátenia daru z dôvodov správania sa žalovanej k nemu, jeho matke a sestre, ktoré mala žalovaná verbálne, ale aj fyzicky napadať. Žalovaná v konaní uplatnila námietku premlčania nároku žalobcu na vrátenie daru a preto sa súd v prvom rade zaoberal otázkou premlčania nároku žalobcu.

Právo darcu na vrátenie daru podlieha premlčaniu vo všeobecnej 3-ročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať prvýkrát. Premlčacia doba plynie odlišne vtedy, keď ide o správanie hrubo porušujúce dobré mravy, ktoré spočíva v jedinom (jednorazovom alebo samostatnom) konaní obdarovaného, a vtedy, keď ide o sústavné (pokračujúce alebo opakované) správanie obdarovaného relevantné podľa § 630 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ v prípade jednorazového správania obdarovaného hrubo porušujúceho dobré mravy začína plynúť premlčacia doba dňom nasledujúcim po dni, v ktorom došlo k tomuto správaniu, v prípade, že k takémuto správaniu hrubo sa priečiacemu dobrým mravom dochádza v dlhšom časovom období, je pre záver o dôvodoch pre vrátenie daru určujúci čas posledného správania obdarovaného, ktoré vykazuje znaky relevantné v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/218/2010).

V predmetnej veci bolo výsledkami vykonaného dokazovania preukázané, že k správaniu sa žalovanej ako obdarovanej, ktoré podľa žalobcu je dôvodom vrátenia daru t.j. vykazuje znaky hrubo porušujúce dobré mravy, dochádzalo počas doby spolužitia účastníkov konania ako manželov v jednej domácnosti s matkou a sestrou žalobcu. Pokiaľ sa týka útokov zo strany žalovanej na žalobcu, čo podľa jeho návrhu malo byť taktiež dôvodom vrátenia daru, toto zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázané. Žalobca v priebehu konania nepoukázal na žiadne správanie sa žalovanej vo vzťahu k jeho osobe, ktoré by vykazovalo znaky hrubo porušujúce dobré mravy. Naopak zo strany žalovanej a potvrdil to aj žalobca došlo z jeho strany k fyzickému napadnutiu žalovanej. Konaním vykazujúcim znaky hrubo porušujúce dobré mravy by bolo možné hodnotiť správanie sa žalovanej k blízkym príbuzným žalobcu t.j. jeho matke a sestre, ktorým mala žalovaná vulgárne nadávať a fyzicky napadať. Nemalo jednať o jedno napadnutie, ale negatívne správanie sa žalovanej k menovaným malo byť opakované a trvať dlhší čas. Žalobca v žalobnom návrhu, ako aj na prvom pojednávaní vo veci zhodne so žalovanou uviedol, že v spoločnej domácnosti žili do apríla 2011, kedy sa žalovaná od žalobcu odsťahovala. Uvedené bolo preukázané aj oboznámením sa s pripojenými spismi tunajšieho súdu, z ktorých táto skutočnosť vyplýva a vyplýva aj z toho, že už v mesiaci júl 2011 bol už zo strany žalovanej podaný návrh na úpravu rodičovských práv a povinností. Koncom roku 2011 boli na dome, ktorý bol predmetom darovania, vymenené zámky a to z dôvodu, že žalovaná si aj po odchode zo spoločnej domácnosti chodila do domu pre svoje veci a veci detí. Z výpovede žalobcu je zrejme, že následne už žalovaná nebola v kontakte s jeho matkou a sestrou, čo sa zhoduje s výpoveďou žalovanej.

Pokiaľ teda dochádzalo k útokom zo strany žalovanej voči príbuzným žalobcu, ktoré by boli dôvodom na vrátenie daru žalobcovi, dochádzalo k nim maximálne do konca roku 2011. Najneskôr od 1.1.2012 teda začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba na uplatnenie žalobcovho nároku na vrátenie daru. Návrh na začatie konania bol žalobcom podaný na súde dňa 6.5.2015 t.j. po uplynutí premlčacej doby, ktorá uplynula dňom 1.1.2015. Súd len dodáva, že aj výzva žalobcu na vrátenie daru adresovaná žalovanej bola daná po uplynutí uvedenej premlčacej doby, keďže je datovaná dňom 28.4.2015. Zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázané, aby pred touto písomnou výzvou žiadal žalovanú o vrátenie daru, či už ústne alebo písomne. Žalovaná túto skutočnosť poprela a žalobca na preukázanie tejto skutočnosti nepredložil a nenavrhol žiadne dokazovanie. K uvedenému je potrebné tiež uviesť, že je zrejme, že žalobca vrátenie daru od žalovanej požadoval ako reakciu na podanie jej návrhu na zrušenie a vyporiadanie ich podielového spoluvlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam.

Po uplatnení námietky premlčania žalobca navrhol dokazovanie na preukázanie skutočnosti, že k nevhodnému správaniu sa žalovanej k jeho príbuzným došlo aj v roku 2013. Svedkyne F. B. F. F. B. - príbuzné žalobcu uviedli, že žalovaná bola si v uvedenom čase v dome pre svoje veci resp. veci detí účastníkov a to niekedy v jarných mesiacoch a koncom roka 2013, kedy im mala nadávať a matku žalobcu F. B. aj fyzicky napadnúť. Súd poukazuje na rozpornosť výpovedí menovaných svedkýň, kedy svedkyne časovo vedeli zaradiť, kedy došlo k posledným útokom voči ich osobám zo strany žalovanej, avšak nevedeli sa vôbec rozpamätat ani na približné časové údaje týkajúce sa napríklad odchodu žalovanej z ich domácnosti a pod. Obe uvádzali, že žalovaná pri jej návštevách mala vulgárne nadávať im obom, na druhej strane uviedli, že sestra žalobcu v čase týchto návštev mala byť zo strachu zo žalovanej celý čas zatvorená v izbe. Napriek tomu, že podľa tvrdenia oboch mali zo žalovanej strach, matka žalobcu mala pustiť žalovanú do domu a to opakovane, podľa výpovedi asi trikrát. Na preukázanie skutočnosti, že v roku 2013 zo strany žalovanej došlo k nevhodnému správaniu sa k príbuzným žalobcu boli vypočutí aj ďalší svedkovia, ktorí zhodne potvrdili, že matka žalobcu sa im pri oslave v ich dome mala sťažovať na správanie sa žalovanej voči nej a sestre a zhodne uviedli, že k tomuto malo dôjsť v roku 2013.

V prvom rade súd poukazuje na to, že pokiaľ aj došlo zo strany žalovanej k nevhodnému správaniu sa voči príbuzným žalobcu v roku 2013, nemožno toto považovať za pokračovanie skutkov, ku ktorým malo dochádzať najneskôr do konca roku 2011 a to vzhľadom na uplynutie času takmer roka a pol. V konaní totiž nebolo uvádzané, ani preukázané, aby dochádzalo k ubližovaniu žalovanou matke a sestre žalobcu v roku 2012 a do jarných mesiacov roku 2013. Ak by teda aj došlo ku skutkom odôvodňujúcim vrátenie daru zo strany žalovanej žalobcovi v roku 2013, nemá to vplyv na posúdenie premlčania skutkov, ktoré by boli dôvodom na vrátenie daru, ku ktorým dochádzalo zo strany žalovanej do konca roka 2011.

Ďalej súd uvádza, že skutky, ku ktorým malo dôjsť v roku 2013, kedy sa žalovaná mala voči matke a sestre žalobcu správať spôsobom zakladajúcim dôvodnosť vrátenia daru, neboli v konaní preukázané.

V tomto smere súd poukazuje na už uvádzanú rozpornosť výpovedí svedkýň F. B. F. F. B.. Ďalší vypočutí svedkovia len reprodukovali to, čo mali počuť od matky žalobcu F. B., neboli priamymi svedkami popisovaných skutočností. Za rozporné súd považuje aj tvrdenia vypočutých svedkýň, že ešte v roku 2013 žalovaná si mala prísť do domu pre svoje osobné veci resp. veci maloletých detí. Z domu sa odsťahovala v apríli 2011 a je teda vysoko nepravdepodobné resp. nie je zrejmé, aké veci osobné veci po tak dlhej dobe a potom, čo si pre svoje veci chodila ešte do konca roku 2011, sa mohli v dome nachádzať. Vzhľadom na vek detí účastníkov je taktiež málo pravdepodobné, aby nejaké osobné veci, ktoré v dome ostali v apríli 2011 mohli ich deti ešte použiť o dva roky na to. V konaní bolo preukázané, že dňa 4.6.2013 sa žalovanej narodil syn z jej terajšieho manželstva. V jarných mesiacoch roku 2013 bola už vo vysokom štádiu tehotenstva a taktiež je málo pravdepodobné, aby v takomto stave mohla fyzicky napadnúť matku resp. sestru žalobcu. V konečnom dôsledku je potrebné uviesť aj to, že súdu sa javí ako účelné tvrdenie žalobcu, že o skutkoch, ku ktorým malo dôjsť v roku 2013 sa dozvedel od matky až po prvom pojednávaní v tejto veci. Vypočutí svedkovia totiž uviedli, že sa im zdôverila už v lete 2013, pričom pre matku žalobcu šlo v podstate o cudzie osoby. O skutkoch, ku ktorým dochádzalo počas manželského spoluzitia účastníkov mu mala matka povedať niekedy v roku 2010. V roku 2013 účastníci už dlhodobo nežili v spoločnej domácnosti, nekontaktovali sa a preto matka žalobcu nemala dôvod o týchto skutočnostiach nepovedať svojmu synovi, s ktorým žila a žije v jednej domácnosti.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti a na to, že ďalšie dôkazy o tom, že aj v roku 2013 malo dôjsť k verbálnym resp. fyzickým útokom zo strany žalovanej voči matke a sestre žalobcu, súd konštatuje, že žalobca neunesol dôkazné bremeno na preukázanie toho, že zo strany žalovanej došlo v roku 2013 ku konaniu, ktoré by bolo dôvodom na vrátenie daru.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd návrh žalobcu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

O trovách konania rozhodol súd podľa citovaného ustanovenia. Žalovaná bola v konaní úspešná, preto jej bola priznaná náhrada trov konania. Trovy konania žalovanej pozostávajú z trov právneho zastúpenia určených podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Žalovaná vyčíslila trovy konania vo výške 1 353,62 Eur. Pri určení hodnoty jedného úkonu právnej služby právny zástupca žalovanej vychádzal z ustanovenia § 10 ods. 5 citovanej vyhlášky. Uvedené ustanovenie upravuje tarifnú hodnotu vo veciach zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva. predmetom tohto konania je vrátenie daru, kde hodnota jedného úkonu právnej služby bola súdom určená podľa § 11 ods. 1 písm. a/ uvedenej vyhlášky t.j. vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Trovy právneho zastúpenia boli priznané za tri úkony právnej služby, ktoré súd považoval za účelne vynaložené a to:

- prevzatie a príprava zastúpenia dňa 11.12.2015 (§ 13a ods. 1 písm. a/),
- účasť na pojednávaní dňa 9.2.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/),
- účasť na pojednávaní dňa 10.3.2016 (§ 13a ods. 1 písm. d/),

t.j. 64,53 Eur plus dvakrát po 66,- Eur, t.j. odmena spolu 196,53 Eur. Trovy ďalej pozostávajú z režijného paušálu režijného paušálu za jeden úkon v roku 2018 vo výške po 8,39 Eur a za dva úkony v roku 2016 vo výške 8,58 Eur, t.j. spolu režijný paušál 25,55 Eur.

Právny zástupca ďalej vyčíslil cestovné za cestu na pojednávanie Košice - Spišská Nová Ves a späť motorovým vozidlom. Cestovné na pojednávanie dňa 9.2.2016 predstavuje sumu 37,257 Eur pri počte kilometrov 153 (76,5 km krát 2), priemernej spotrebe 6,2 l na 100 km, cene za 1 l pohonných hmôt 0,976 Eur/l a základnej náhrade 0,183 eur. Cestovné na pojednávanie dňa 10.3.2016 predstavuje sumu 37,058 Eur pri počte kilometrov 153 (76,5 km krát 2), priemernej spotrebe 6,2 l na 100 km, cene za 1 l pohonných hmôt 0,955 Eur/l a základnej náhrade 0,183 eur. Spolu cestovné predstavuje sumu 74,31 Eur.

Ďalej bola priznaná náhrada straty času za cestu na pojednávania konané 9.2.2016 a 10.3.2016 po 85,80 Eur (6 polhodín krát 14,30 Eur) t.j. náhrada straty času za obe pojednávania vo výške 171,60 Eur.

Spolu trovy právneho zastúpenia boli priznané vo výške 467,99 Eur (odmena plus režijný paušál plus cestovné plus náhrada straty času).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach /§ 42 ods. 3 O.s.p./ uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napadá, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).